

Sigurna sam da je 30. 5. 2013. bio datum koji su svi učenici sedmih razreda željno očekivali.

Nakon ranog kretanja u 8 sati ujutro zaputili smo se u smjeru Istre, Motovun je bio zakazan kao 1. odredište. Poslije napornog penjanja kročili smo u Motovun, istarski gradić poznat po svom filmskom festivalu. Iz Motovuna zaputili smo se u Vodnjan, grad koji je postao svjetski poznat po svojim mumijama u crkvi sv. Blaža. Dok je svećenik pričao priče o svetom Blažu, uspjeli smo čak i pronaći učenika koji se zove Blaž. Nastavak puta do hotela bio je ispunjen jednom rečenicom: "Kad dolazimo?" Nakon dolasku u hotel i ostavljanja stvari, gladnim učenicima nije bio problem otići na večeru.

Nakon ranog buđenja i doručka, busom smo krenuli u Fažane odakle smo praćeni ne baš lijepim vremenom otišli na definitivno najljepši park na otočju, Nacionalni park Brijuni. Dok smo se vozili vlakićem, imali smo priliku vidjeti safari park sa zebrama, somalijskim ovcama i indijskim govedima, posjetili smo arheološki lokalitet u zaljevu Verige u kojoj se nalaze ostaci rimske vile iz 1.st. Kada smo se vratili u hotel, slobodno smo vrijeme proveli kupajući se u hotelskom bazenu. Nakon kupanja trebalo je posušiti kosu za večeru, a poslije večere trebalo se spremati za disko u kojem smo se umarali do 23 sata navečer kada se muzika ugasila, a mi smo otišli obući udobne pidžame i naviti budilice za ponovno ranojutarnje buđenje.

Krećemo u smjeru Pule koja ja zasigurno najpoznatija po Areni. Arenu smo razgledali izvana gdje smo sjedili na mjestima rimskoga puka i iznutra gdje su se pripremali gladijatori i životinje, a u tim se podrumima također može vidjeti mali muzej o povijesti proizvodnje i prijevoza maslinova ulja. Napustili smo Arenu i krenuli prema forumu, a pritom smo prošli pokraj Herculovih vrata, kroz Slavoluk Sergijevaca. Na forumu se mogu vidjeti različiti stilovi gradnje, od Augustovog hrama, gradske vijećnice iz doba Mlečana pa sve do zgrada iz 17. i 18. stoljeća. Dolaskom u hotel ručali smo, zamijenili obuću i bateriju u fotoaparatu i krenuli u smjeru Rovinja. Nakon još malo penjanja uzbrdo, došli smo do crkve sv. Eufemije sa zvonikom koji je najviši u Istri. Tijekom slobodnog vremena u Rovinju imali smo jedan nespretn pad. Ništa strašno. Slijedi još jedno vraćanje u hotel i brzo spremanje za kupanje, skakanje u bazen, ali skakanje nije dobro prošlo za jednog učenika koji je morao na šivanje. Naš Matej hrabro se držao, ali ipak ne vjerujem da će više skakati salto unatrag. Nakon bazena večera, nakon večere disko, a neki su učenici zaključili da disko nije za dobar provod nego je lukav način za umaranje učenika kako bi što prije zaspali.

Došao je taj tužan 4. dan, dan povratka. Uobičajen ritual; buđenje, doručak, ali ovaj put slobodno vrijeme za oproštaj od mora, borova i galebova. Ručak je za nekim stolovima bio jako tih, tiši nego obično, ali to je razumljivo jer smo nakon ručka pokupili kofere, stavili ih u bus i krenuli prema Labinu. U Labinu, gradu poznatom po prošlosti vezanoj za rudare i rudarstvo, vidjeli smo palaču Scammicchio, obišli smo i Muzej grada Labina. Muzej kroz prizemlje i 1. kat postepeno kroz povijest opisuje Labin. Model rudarskog okna kroz koje smo prolazili nekima je bio tako jednostavan da su trebali samo pognuti glavu, a drugi su se morali truditi hodati čučajući. Kada smo se izvukli iz podzemlja, krenuli smo prema Velikog Gorici. Na putu smo stali u

Gradiće u kojima su čekali roditelji učenika 7. f razreda. U V. Gorici su izvađeni zadnji koferi i oproštaj s maturalcem je bio gotov. Putovanje su obilježile: stepenice i uzbrdice, jedna ozlijeđena glava, jedni raskrvavljeni zubi, ozlijeđen gležanj, znamenitosti, profesori koji su pazili na ozlijeđene, disko, noćne kiše, danje sunce, nekoliko hrabrih koji su se usudili kupati u moru, more, fotić koji je stalno bljeskao u disku i puno smijeha i zabave.